

کاهش داده است. (segal, 2011). ناسه و الیاسیانی^۱ (۱۹۸۴) بیان کردند که شوک نفتی ۱۹۷۳ موجب واکنش تورمی قابل توجهی در امریکا، کانادا، انگلیس، آلمان و فرانسه شد. بنابراین می توان نتیجه گرفت که افزایش قیمت نفت موجب افول وضعیت اقتصادی می شود که نرخ بیکاری را افزایش می دهد. دلیل این امر این است که با افزایش قیمت نفت به عنوان یکی از عوامل مهم تولید در کنار نیروی کار و سرمایه، هزینه تولید افزایش می یابد و باعث کاهش تولید و بیکاری می شود. ایران از جمله کشورهای صادرکننده نفت است لذا اتکای زیادی به درآمد حاصل از صادرات نفت به خصوص تا قبل از تحریم های اقتصادی بوده است. درآمد حاصل از صدور نفت بخش قابل توجهی از بودجه عمومی دولت را تشکیل می دهد و به طور غیرمستقیم بر اغلب فعالیت های اقتصادی اثرات قابل ملاحظه ای دارد. رابطه شوک های نفتی و تغییرات متغیرهای اقتصادی مورد توجه بسیاری از اقتصاددانان قرار گرفته است. رخداد شوک های عظیم نفتی و ظهور پدیده های مهم اقتصادی نظیر رکورد جهانی تورم داخلی و بیکاری بیش از پیش این موضوع را حائز اهمیت کرده است.

نرخ بیکاری یکی از شاخص های کلیدی اقتصاد است که شرایط بازار کار در اقتصاد را توصیف می کند. افزایش نرخ بیکاری به عنوان نشانه ای از نقاط ضعف اقتصاد، موجب کاهش رشد اقتصادی و از طرفی موجب کاهش هزینه ها می شود. بنابراین درک پویایی های بیکاری، عوامل اثرگذار و چگونگی اثرگذاری یکی از موضوعات محوری اقتصاد کلان است. البته باید در نظر داشت که اگرچه در سال های قبل درآمد نفت منبع اصلی تأمین مالی بوده است اما به دلیل تحریم های اخیر، سهم ایران از بازارهای جهانی کاهش یافته لذا اثرگذاری افزایش یا کاهش بهای نفت متفاوت خواهد بود.

نرخ بهره نیز از متغیرهای تاثیرگذار در اقتصاد است که نقش بسزایی در رشد اقتصادی جوامع دارد. اقتصاددانانی مانند کینز^۲، موریس آله^۳، آبا لرنر^۴ (۱۹۵۹)،

1. Nassch & Elyasiani

2. Keynes

3. Morris Alle

4. Abalerner